

עת"א 3006/09/16 - מוראד עבד אלרחמן נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז, משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דוד מינץ

13 ספטמבר 2016

עת"א 3006-09-16

מוראד עבד אלרחמן ע"י ב"כ עו"ד מהאר חנא בעניין:

העותר

- נ ג ד -

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז
2. משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר
3. מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים, עו"ד בני ליבסקינד

המשיבים

החלטה

עתירה לביטול החלטת המשיב מיום 1.3.2016 על הפסקה מנהלית של עבודות השירות לתקופה של שלושה חודשים שהוטלו על העותר במסגרת ת"פ 41737-02-14 בבית משפט השלום בירושלים ביום 29.3.2015.

הרקע לעתירה

1. ברקע לבקשה, התייצבות העותר, תושב הכפר אבו גוש, לביצוע עבודות השירות ביום 26.4.2015. עקב מחסור במקומות זמינים בירושלים, ושיבוצו של שותפו לעבירה במוצא עילית, שובץ העותר לעבודות ב"יד לשריון" בלטרון. העותר עבד במקום 11 יום לסירוגין כאשר המעסיק סירב להמשיך להעסיקו במקום עקב איחוריו והיעדרויותיו. לאחר שיחת ברור שנערכה לעותר ביום 25.5.2015, הוא שובץ ב"יד לקשיש" בבית השמש כאשר לאחר שיחת הפתיחה מסר המעסיק כי אינו מעוניין בהעסקתו של העותר. בעקבות כך נעשה ניסיון להעבירו למחוז דרום על מנת שישובץ לעבודות שירות בירושלים, אולם העותר לא הגיע לפגישה היעודה ולא יצר קשר עם המפקח. עקב זאת זומן העותר לשיחת ברור נוספת ביום 21.7.2015 עם רכזת עבודות השירות במחוז מרכז במהלכה הוסבר לו על הליך השימוע ואף חתם על טופס זימון לשימוע, שנדחה לתאריך מאוחר יותר על מנת לאפשר לו לשנות מדרכיו.

2. ביום 23.7.2015 העותר שובץ לעבודה בנווה עמית במוצא, אך לאחר 9 ימי עבודה ובעקבות סכסוך בין עובדי המקום לבין תושבי אבו גוש, מקום מגוריו של העותר, הופסקה עבודתו. ביום 9.8.2015 החל העותר לעבוד ב"רטורנו" בגבעת שמש אך לאחר 15 ימי עבודה הופסקה עבודתו גם במוסד זה לאחר אירוע חריג בו החליף את בגדיו בפרוזדור

לעיני כל. בעקבות זאת זומן העותר ביום 2.9.2015 לשיחת בירור שלישית לאחר שובץ לעבוד במרכז יום לקשיש ברמלה בו התייצב פעמיים בלבד. ביום 9.12.2015 נשלח לעותר זימון לשימוע וזאת לאחר מספר ניסיונות ליצירת קשר ללא הצלחה, ומאחר ולא התייצב לשימוע ביום 1.3.2015, הוחלט על הפסקה מנהלית של עבודות השירות והוא נדרש להתייצב ביום 3.4.2015 לריצוי יתרת עונשו. ביום 1.9.16 נעצר העותר. על החלטה זו הוגשה העתירה.

טענות הצדדים בתמצית

3. לטענת העותר הממונה על עבודות השירות מוסמך להורות על הפסקה מנהלית רק לאחר קיום שימוע, בו תינתן לאסיר האפשרות לשטוח את טענותיו, שלא התקיים בעניינו. העותר טען כי אף לא פנו אליו טלפונית בדבר הצורך להתייצב לעבודות שירות ולא הייתה לו ידיעה על הזימון לשימוע או על החלטת הממונה על הפסקה המנהלית של עבודות השירות עד לרגע מעצרו בתחנת המשטרה. לגופו של עניין, העותר ביקש להתחשב במצוקתו הכלכלית הקשה שמקשה עליו לממן נסיעות רחוקות ומרובות לעבודות השירות אליהן שובץ לאחר תלונות חוזרות ונשנות על המגבלה הגאוגרפית שבשיבוצו מחוץ לירושלים. מעבר לכך, העותר מחה על כך שבית המשפט קמא לא התחשב בגזר דינו בימי מעצר הבית שהיה נתון בו במהלך משפטו.

4. מנגד, המשיב טען כי העותר בחר להתעלם מהטלפונים של הממונה ומההודעות שנשלחו לכתובת ביתו, ובכך עשה דין לעצמו. לאחר שלפנים משורת הדין נעשו מספר ניסיונות על ידי הממונה לשבץ את העותר במקום הקרוב למקום מגוריו, ולאחר הזדמנויות חוזרות ונשנות שניתנו לו, בתוך כך שיחות הבירור ודחיית שימוע שנקבע בזמנו, העותר בחר שלא להתייצב ולא ליצור קשר עם המפקח והממונה על עבודות שירות.

דין והכרעה

5. טענתו העיקרית של העותר הנה כאמור, כי נפגעה זכותו לטעון כנגד הפסקה המנהלית של עבודות השירות במסגרת שימוע. זאת מכיוון שהוא לא קיבל את הזימון לשימוע ואת החלטת הממונה על הפסקה המנהלית של עבודות השירות, ולא היה באפשרותו לעתור ולשטוח את טענותיו כנגד ההתנהלות של המפקח על עבודות השירות. אכן הזכות לטעון הנה זכות יסוד במשפט המנהלי. ואולם, הממונה נתן לעותר הזדמנות לטעון את טענותיו אלא שהעותר בחר שלא לנצלן. כך הזימון נשלח לכתובת אשר העותר בעצמו ציין ב"דף קשר עם עובד שירות" (נספח ח' לתגובת המשיב) ואף היו ניסיונות ליצור עמו קשר טלפוני ללא הצלחה. כאשר בין הזימון לשימוע להחלטת הממונה להפסקה המנהלית חלפו שלושה חודשים בהם העותר לא יצר קשר עם המפקח. גם הזימון לשימוע לא נפל על העותר כ"רעם ביום בהיר" אלא קדמו לו שלוש שיחות בירור עם המפקח וזימון לשימוע, בהם הוזרה מהתוצאות המשמשות ובאות להיעדרויותיו (ראו והשוו: עע"א (י-ם) 419/05 רמי שי נ' מדינת ישראל (29.5.2005); עע"א (חי) 510/05 ותד נזאר נ' שירות בתי הסוהר (17.1.2005)).

6. העותר מנסה להעביר את האחריות לאי התייצבותו לעבודות השירות על כתפי הממונה שלכאורה לא טרח להתקשר או להזמין לפגישה. אך, אף אם היה בכך מן האמת, האחריות לביצוע עבודות השירות מוטלת על כתפיו של העותר לשמור על קשר קבוע עם המפקח ולפעול על מנת לקבל שיבוצ לעבודות השירות. אין העותר יכול לנוח על זרי דפנה במשך כשנה ולצפות כי העונש אשר הוטל עליו יתאדה עם חלוף הזמן. ריצוי העונש בעבודות שירות הינו פריבילגיה

שניתנת תחת ריצוי המאסר בפועל (רע"ב 8430/09 אברג'יל נ' מדינת ישראל (3.1.2010)), כאשר על פריבילגיה זו ויתר העותר בהתנהגותו כשבתקופה של למעלה משנה התייצב ל-37 ימי עבודה בלבד, לא יצר קשר ולא הוכיח את רצינות כוונותיו למרות ניסיונו הקודם עם מערכת הענישה וההזדמנויות והאזהרות הרבות שניתנו לו לפני משורת הדין.

7. בשולי הדברים אציין כי לא מצאתי ממש בטענת העותר לפיה מקום שיבוצו לא היה מתאים. העותר היה צריך להעלות טענה מעין זו לפני המשיב בזמן הנכון עובר לעשיית דין עצמי. כמו כן, פשיטא כי אכסניה זו אינה האכסניה המתאימה לדון בטענות העותר כנגד גזר הדין שניתן בעניינו.

העתירה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י' אלול תשע"ו, 13 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.